

❖ **DIOLCH AM ANFON IESU I'N BYD**

Diolch i ti, ein Tad, am dymor y Nadolig a Gŵyl y Geni,
 pan gofiwn ac y diolchwn am y Baban Iesu:
 er nad oedd ond llety'r anifail yn gysgod i Mair a Joseff;
 er nad oedd i'r Baban ond preseb anifail yn grud;
 diolch i ti am anfon Iesu i'n byd:

Derbyn ein diolch, nefol Dad.

Am gân yr angylion uwch meysydd Bethlehem:
 'Gogoniant yn y goruchaf i Dduw,
 ac ar y ddaear tangnefedd';
 am y bugeiliaid yn gwyllo eu praidd liw nos,
 a aethant ar frys i weld y Baban:

Derbyn ein diolch, nefol Dad.

Am y doethion a ddaeth o'r dwyrain
 â'u hanrhegion o aur a thus a myrr;
 am y seren ddisglair a dywynnodd yn y ffurfafen,
 ac a arhosodd uwchlaw'r lle'r oedd y Baban Iesu:

Derbyn ein diolch, nefol Dad.

Plygwn ninnau gyda'r doethion o'r dwyrain,
 gyda'r bugeiliaid o'r meysydd,
 yn sŵn cân yr angylion,
 ac yng ngoleuni'r seren lachar,
 i addoli Crist o'r nef:

Derbyn ein diolch, nefol Dad.

Derbyn di, O Dduw,
 ein bywydau, ein talentau, ein hamser,
 y cyfan a feddwn, fel y gallwn heddiw
 dystiolaethu amdano a'i addoli,
 nid ar ŵyl y Nadolig yn unig,
 ond bob dydd o'r flwyddyn.

Gwyneth Davies